

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 98/08-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. marca 2008 predbežne prerokoval sťažnosť J. G., G., zastúpeného advokátom JUDr. M. B., G., vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 39 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 a 3 Ústavy Slovenskej republiky postupom a rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2 Sd 224/2005 z 13. júna 2006, rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 So 99/2006 zo 4. septembra 2007 a rozhodnutím S. z 29. septembra 2005 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. G. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 31. decembra 2007 doručené podanie J. G., G. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. M. B., G., označené ako sťažnosť proti porušovaniu základného práva podľa čl. 39 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 a 3 Ústavy Slovenskej republiky vo veci postupu a rozhodnutia S. z 29. septembra 2005, rozsudkom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“)

sp. zn. 2 Sd 224/2005 z 13. júna 2006 a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 3 So 99/2006 zo 4. septembra 2007.

Sťažovateľ v sťažnosti podanej ústavnému súdu uviedol, že sa na súdoch domáhal preskúmania rozhodnutia S. vo veci uznania invalidity s odôvodnením, že postup uvedeného orgánu nebol v súlade so zákonom. Pretože súdy sa priklonili k stanovisku S. napriek tomu, že predložil znalecký posudok, považuje aj ich rozhodnutia za nesprávne a v rozpore so zákonom, čím utrpel značnú škodu.

Na základe uvedeného žiadal, aby vo veci bol vyhlásený tento nález:

„Ústavný súd SR vyslovuje nález, že bolo zo strany NS-SR porušené právo sťažovateľa na súdnu ochranu v súdnom konaní a to menovite tým, že nebol náležité súdom zistený skutkový stav veci napriek tomu, že sťažovateľ sa doplnenia dokazovania opakovane dožadoval.

Vzhľadom na to, že bolo porušené právo sťažovateľa ústavný súd ďalej:

1) Krajskému súdu v Košiciach prikazuje aby ďalej vo veci 2 Sd 224/2005 konal a po doplnení dokazovania o veci znova rozhodol.

2) Sťažovateľovi J. G. priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 50.000,- Sk, ktoré je mu NS-SR povinný zaplatiť v lehote do dvoch mesiacov od doručenia tohoto nálezu.

3) NS-SR je povinný uhradiť sťažovateľovi na účet jeho právneho zástupcu trovy právneho zastúpenia vo výške 12.356,- Sk v lehote do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu.“

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd odmietnuť na predbežnom prerokovaní uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania, ako aj sťažnosť sa ústavnému súdu podáva písomne. Sťažnosť musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ju podáva, prípadne proti komu smeruje, akého rozhodnutia sa sťažovateľ domáha, odôvodnenie návrhu sťažnosti a navrhované dôkazy. Sťažnosť musí podpísať sťažovateľ alebo jeho právny zástupca.

Pretože podaná sťažnosť nespĺňala náležitosti zákona, aby ju bolo pred ústavným súdom možné prerokovať, ústavný súd vyzval právneho zástupcu prípisom zo 14. januára 2008, v ktorom uviedol aj nedostatky podania, na ich odstránenie.

Právny zástupca sťažovateľa podaním, ktoré došlo ústavnému súdu 30. januára 2008, zaslal splnomocnenie na zastupovanie a v doplnenom podaní okrem iného uviedol, že *„sťažovateľ na strane 3 svojej sťažnosti dost' jasne rozviedol, že čoho sa domáha, a musí poznamenať, že on nemôže vyhotoviť znenie súdneho rozhodnutia o ktoré žiada“*.

Sťažovateľ v konaní je zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom, ktorý už pri podávaní sťažnosti ústavnému súdu musí poznať náležitosti podania návrhu, a to tým skôr, ak bol ústavným súdom na ne upozornený.

Napriek čiastočnému doplneniu sťažnosti nebolo z navrhnutého výroku zrejmé, či sa sťažovateľ domáha vyslovenia porušenia jeho práv S., alebo len krajským súdom alebo najvyšším súdom, tiež či požaduje, aby sa ústavný súd zaoberal aj otázkou náhrady škody, ktorú vyčíslil v sume 300 000 Sk bez toho, aby rozhodnutie S. označil.

Keďže z uvedených dôvodov bola sťažnosť nejasná a nekvalifikovane podaná, ústavný súd ju odmietol už po jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Košiciach 6. marca 2008